

Fair-Share Scheduling στο Minix

Κωστής Καραντίας <cse32454@cs.uoi.gr> (2454)

Υλοποίηση

schedproc

Ο sched πρέπει να γνωρίζει για τα νεα πεδία που θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε. Επομένως έχω προσθέσει τα νεα πεδία (procgrp, proc_usage, grp_usage, fss_priority) στη δομή schedproc (αρχείο servers/sched/schedproc.h).

Έχω επίσης τροποποιήσει την sched_inherit του pm ώστε να περιλαμβάνει το procgrp στο μήνυμα που στέλνει στο sched (αρχεία lib/libsys/sched_start.c, servers/pm/schedule.c).

do_start_scheduling, do_noquantum

Ενημερώνω τα πεδία των user processes κατάλληλα κατά το do_start_scheduling και do_noquantum (αρχείο servers/sched/schedule.c).

Ενημέρωση πυρήνα

Ο πυρήνας πρέπει να γνωρίζει για το καινούριο fss_priority που έχουμε υιοθετήσει, γι' αυτό ορίζω ένα p_fss_priority field στο struct proc (αρχείο kernel/proc.h).

Έπειτα τροποποιώ τη sched_proc ώστε να μπορώ να ενημερώνω τον kernel για αλλαγές στο fss_priority των διεργασιών, επίσης την sys_schedule και schedule_process που αλυσιδωτά καλούν την sched_proc (αρχεία kernel/system.c, lib/libsys/sys_schedule.c, servers/sched/schedule.c).

Μοναδικό user queue

Μείωσα τον συνολικό αριθμό queues σε 8, και έθεσα το MAX_USER_Q σε 7 (αρχείο include/minix/config.h). Αυτό σημαίνει ότι κάθε user process θα έχει priority 7, με άλλα λόγια θα βρίσκεται στο ready queue 7.

Επιλογή user process με το ελάχιστο fss_priority

Υλοποιείται στην pick_proc, όπου όταν πρόκειται να διαλεχτεί διεργασία χρήστη, ψάχνει όλες τις διεργασίες στο USER_Q για να βρει αυτή με το μικρότερο fss_priority (αρχείο kernel/proc.c).

Testing

POSIX-compliance tests

Ο πυρήνας ως έχει περνάει τα POSIX-compliance tests στο /usr/src/test.

Stress test

Υλοποίησα ένα εργαλείο για να δω το fair share scheduling στην πράξη και για να το τεστάρω πιο εύκολα. Λέγεται stress και απλά δημιουργεί σάσια child processes ορίσει ο χρήστης που κάνουν while(1) για πάντα.

```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/types.h>
#include <sys/wait.h>

void stress(int child_id) {
    printf("Running stress child %d.\n", child_id);
    while (1);
}

int main(int argc, char **argv) {
    int n_children, i;

    sscanf(argv[1], "%d", &n_children);
    printf("Running stress test with %d children.\n", n_children);

    for (i = 0; i < n_children; ++i) {
        if (fork() == 0) {
            stress(i);
            break;
        }
    }

    waitpid(-1, NULL, 0);

    return 0;
}
```

Επίσης έφτιαξα ένα script που να τρέχει το stress αλλά με την κατάλληλη ονομασία για να μπορώ να ξεχωρίσω ποιο stress test είναι ενεργό σε εργαλεία όπως πχ. το top.

```
#!/bin/sh  
clang stress.c -o /tmp/$1stress && /tmp/$1stress $1
```

Ένα στιγμιότυπο από το stress test στο top:

PID	USERNAME	PRI	NICE	SIZE	STATE	TIME	CPU	COMMAND
813	root	7	0	184K	RUN	0:28	24.15%	2stress
814	root	7	0	184K	RUN	0:28	21.65%	2stress
803	root	7	0	184K	RUN	0:14	10.83%	5stress
804	root	7	0	184K	RUN	0:14	10.83%	5stress
807	root	7	0	184K	RUN	0:14	10.83%	5stress
805	root	7	0	184K	RUN	0:14	10.83%	5stress
806	root	7	0	184K	RUN	0:14	10.60%	5stress
7	root	5	0	1216K		0:00	0.06%	vfs

Minix compilation

Ο πυρήνας επίσης μπορεί να κάνει compile τον εαυτό του επιτυχώς. Καθώς το `make world` είναι μια πολύ εξειδικευμένη διαδικασία που είναι child-heavy αυτό αποτελεί μια πολύ καλή ένδειξη για τη σταθερότητα του πυρήνα.